

Sygn. akt I CSK 575/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa K. C.
przeciwko E. D., M. D. i R. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującego od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwani E. D., M. D. i R. D. wskazali na istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do „(...) wyjaśnienia, czy częściowa wpłata przez dłużnika na poczet faktury VAT powoduje zmianę daty wymagalności (...) czy też powinna być rozpatrywana w kontekście przerwania terminu przedawnienia jako uznanie niewłaściwe (...)”. Ponadto, zdaniem pozwanych, w sprawie należy rozważyć, jakie warunki musi spełniać częściowa wpłata na poczet zobowiązania udokumentowanego fakturą, by stanowiła uznanie niewłaściwe.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, tak, aby jego rozstrzygnięcie mogło uzyskać ogólnejsze znaczenie, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen i możliwych wariantów interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN

570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.; z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl., z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Sformułowany w skardze problem nie czynił zadość wskazanym wymaganiom, ponieważ odrywał się od ustaleń i motywów prawnych zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny nie przyjął, że częściowa zapłata dokonana przez J. D. na poczet faktury nr [...] doprowadziła do przerwy biegu terminu przedawnienia i nie odwołał się do koncepcji uznania niewłaściwego. Sąd Apelacyjny nie uznał tym bardziej, że częściowa zapłata skutkowałą przesunięciem terminu wymagalności pozostałej części roszczenia. Przyjął natomiast, że powód i J. D. uzgodnili, iż faktura nr [...] zostanie zapłacona w określonym w niej terminie tylko częściowo, to jest z pominięciem kwoty 84 277, 57 zł stanowiącej połowę sumy zabezpieczenia zapłaconej uprzednio przez J. D. zamawiającemu, zgodnie z ustalonymi między nimi zasadami współpracy przy realizowaniu zamówień udzielanych w drodze przetargu.

Zapłata reszty sumy określonej w fakturze miała według ustaleń Sądu Apelacyjnego nastąpić po zwrocie kaucji, co miało miejsce w dniu 21 maja 2010 r. W konsekwencji dopiero od tej daty można było mówić o wymagalności roszczenia o zapłatę tej kwoty i rozpoczęciu biegu przedawnienia. W kontekście tych ustaleń podniesiony przez skarżących problem był bezprzedmiotowy z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy.

Niezależnie od tego, Sąd Najwyższy zauważył, że argumenty zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania służyły nie tyle prezentacji możliwych wariantów rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego, lecz zmierzały do podważenia wiążących Sąd Najwyższy ustaleń (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i ocen dokonanych przez Sąd Apelacyjny w zakresie terminu wymagalności roszczenia o zapłatę niezapłaconej kwoty należnej na podstawie faktury nr [...].

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.